

Underbilag til bilag 17.

DANMARKS AUTOMOBIL-FORHANDLER-FORENING

Den 8. februar 1974.

Vedrørende vægtafgift af motorkøretøjer.

Den 27. juni 1969 rettede partiet venstres daværende trafikpolitiske ordfører, Gustav Holmberg, følgende spørgsmål til finansministeren:

„Vil ministeren ændre forfaldsdatoerne for vægtafgift af motorkøretøjer, så opkrævningerne kan udsendes i rimelig tid inden, og forfaldsdatoen bringes nærmere sidste rettidige betalingsdag, eventuelt falde sammen med denne?“

Som motivering fremførtes de praktiske besværligheder og uklarheder, som den uheldige tidfølge forfaldsdag/opkrævning/betalingsfrist indebar for sælgere, forhandlere og købere af automobiler.

En ordning, hvorefter indbetalingskortene — der jo dækker en halvårsperiode eller, for lastbilernes vedkommende, en kvartalsperiode — er publikum i hænde før forfaldsdato, ansås desværre for uigennemførlig, idet følgen ville blive, at opkrævningen i visse tilfælde ville blive sendt til personer, der før forfaldstiden har afhændet deres køretøj, mens omvendt personer, der i perioden op til forfaldsdatoen har købt og fået registreret et brugt køretøj, slet ikke ville modtage noget indbetalingskort.

Selv om der siden rent faktisk er sket en tidsmæssig forkortelse af ekspeditionsproceduren omkring opkrævningen, er grundskavanken dog ikke bragt ud af verden, og de besværlige tilstande, som venstres trafikpolitiske ordfører i sin tid kritiserede, hersker faktisk stadig. Såvel branchens udøvere som forbrugerne generes fremdeles og i stigende grad af de uhensigtsmæssige og irrationelle bestemmelser omkring vægtafgiftens opkrævning.

I brev af 1. marts 1972 til den daværende finansminister fremsatte Danmarks Auto-

mobil-Forhandler-Forening et nyt forslag til en ordning, som uden at have de nævnte virkninger, der opstår ved udsendelse af opkrævninger før forfaldstid, dog måtte forventes at kunne forbedre forholdene ganske væsentligt.

Forslaget gik i korte træk ud på, at indregistrering af et brugt køretøj altid skulle indlede en *ny* afgiftsperiode, således at der i så henseende ikke blev forskel mellem nye og brugte køretøjer. Som en konsekvens heraf skulle der med datoen for afmelding som grundlag finde en tilbagebetaling sted af den „ubrugte“ del af den forud for afmelding liggende vægtafgiftsperiode.

I skrivelse fra finansministeren af 4. juli 1972 til foreningen blev der givet udtryk for, at der var foretaget en undersøgelse af mulighederne for at etablere en ordning som den skitserede, men at omkostningerne havde vist sig at være så betydelige, at selv denne begrænsede reform ikke kunne gennemføres. Det nævnte svar blev af os forstået på den måde, at der ikke var principielle indvendinger mod forslaget, men at det udelukkende var økonomien, der var i vejen.

Da automobilbranchen imidlertid i de herefter forløbne halvandet år har mødt stadig stigende vanskeligheder med og kritik af det nuværende opkrævningsystem, skal vi tillade os at fremsætte et helt nyt forslag, der ikke nødvendigvis er ensbetydende med væsentligt forhøjede omkostninger for det offentlige.

Først skal vi dog for god ordens skyld nærmere endnu en gang påpege, hvori vanskelighederne består.

Udgangspunktet i handelen med brugte biler, for så vidt angår vægtafgiften, er den